ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΝΟΣ Β. ΚΟΚΚΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4 ΤΗΛ. 33310 - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ 5

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1945

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' (ΚΑΤΟΧΗΣ) ΦΥΛΛΑ 1-44 · ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 241 ΤΙΜΗ ΔΡ. 20

ΣΑΦΗΝΕΙΑ

Σήμερον μόνον ἡ σαφήνεια ἠμπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ βάσιν τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Καὶ ὅταν τὰ χωρίζουν ὠκεανοὶ καὶ θάλασσαι καὶ—πολὺ περισσότερον— ὅταν τὰ συνδέουν κοινὰ σύνορα. Ὑπῆρχεν ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν καθησύχαζον τοὺς λαοὺς ὀλίγα μειδιάματα καὶ μερικαὶ τυπικαὶ διακηρύξεις φιλικῶν διαθέσεων. Ἦσαν τότε οἱ λαοὶ ἀφελέστεροι; Ἐπίστευον περισσότερον εἰς τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς; Πιθανόν. Ἐμεσολάβησεν ὅμως ἡ πεῖρα τοῦ «μεσοπολέμου», τῆς περιόδου ποὺ διέρρευσε μεταξὺ τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων. Αὐτὴ ἡ πεῖρα εἶναι τόσον ὀδυνηρά, ὥστε τώρα οἱ λαοί, ὅσον πομπωδεστέρας διακηρύξεις φιλίας ἀκούουν, τόσον περισσότερον καχύποπτοι γίνονται. Ὅταν μάλιστα αἱ διακηρύξεις αὐταὶ συνοδεύωνται ἀπὸ μίαν ἠθελημένην ἀσάφειαν, ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο ἄλλοτε ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς διπλωματίας.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἡ φίλη μας Γιουγκοσλαυΐα προκαλεῖ περίεργα συναισθήματα εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μὲ ὡρισμένας ἐκδηλώσεις τῶν ἐπισήμων ἐκπροσώπων της. Συναισθήματα πικρίας, θὰ τὰ ἐχαρακτήριζε κανείς. Ὄχι ἀγανακτήσεως βέβαια. Τὸ αἴσθημα τῆς ἀγανακτήσεως οὔτε ἡ ἀρθρογραφία τῆς «Μπορμπα» εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ. Διότι εἶναι τόσον ἀνόητος... Πικρίαν αἰσθάνεται ὁ ἑλληνικὸς λαός, διότι οἱ ἐπίσημοι Γιουγκοσλαῦοι, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των ἴσως νὰ λύσουν πολλὰς καὶ ἀπροβλέπτους ἐσωτερικὰς ἀντινομίας—καὶ ποῖον κράτος δὲν ἔχει ἀντινομίας, ἔστω καὶ πολὺ ὀλιγωτέρας;—ἀκολουθοῦν μίαν τακτικήν, ποὺ οἱ κακόπιστοι θὰ τὴν ἐχαρακτήριζον χιτλερικήν, ἐνῷ δι' ἡμᾶς εἶναι πολὺ εὐεξήγητος.

Ἡ Γιουγκοσλαυΐα—ἡ νέα Γιουγκοσλαυΐα—κατόπιν στροφῆς 180 μοιρῶν, ἔχει ἐγκαινιάσει μίαν πολιτικὴν συνεργασίας μὲ τὴν Βουλγαρίαν. Κάτι περισσότερον ἴσως: συγχωνεύσεως εἰς ἓν ἀμάλγαμα σλαυικῆς ὁμοσπονδίας. Δικαίωμα της. Οἱ ἐπίσημοι ἐκπρόσωποι τῆς μόνον τοὺς λαούς της ἔχουν καθῆκον νὰ πείσουν. Τοὺς λαούς της, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν τετράκις ἐναντίον τῶν Βουλγάρων—ὡς ἡμεῖς ἐπολεμήσαμεν τρὶς—καὶ οἱ ὁποῖοι οὔτε μίαν ἡμέραν ἡσύχασαν ἀπὸ τὴν ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων, ποὺ ἔδρων καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ Μουσσολίνι καὶ ὁ Χίτλερ ἠλήτευον. Ὁπωσδήποτε, οἱ ἐπίσημοι Γιουγκοσλαῦοι, ἐπειδὴ ἀκολουθοῦν αὐτὴν τὴν πολιτικήν, υἱοθετοῦν καὶ ὅλα τὰ ὑπολιμαία βουλγαρικὰ συνθήματα.

Ἓν ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ τὸ σύνθημα περὶ ὑπάρξεως αὐτοτελοῦς δῆθεν μακεδονικῆς ἑθνότητος, ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε ν' ἀποκτήσῃ ἐθνικὴν ἐλευθερίαν. Διετυπώθη ἐπὶ τουρκοκρατίας ἡ ἄποψις αὐτή. Ὅταν εἰς τὸν γεωγραφικὸν χῶρον, ποὺ ἐπεκράτησε ν' ἀποκαλῆται Μακεδονία, κατῴκουν Ἕλληνες, Τοῦρκοι, Βούλγαροι, Κουτσοβλάχοι, Ἑβραῖοι. Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι, ὅταν τὸ 1893 ἱδρύετο ἐν Βουλγαρίᾳ τὸ πρῶτον μακεδονικὸν κομιτᾶτον, ὡμίλει περὶ Μακεδονίας, ἀλλὰ ἐκάλει ὑπὸ τὰς σημαίας του «ἅπαντας κατοίκους, ἄνευ διακρίσεως γένους, ἐθνικότητος, θρησκείας, πεποιθήσεων καὶ γλώσσης». Ἀνεγνώριζε, δηλαδή, τὴν πολυεθνίαν τοῦ μακεδονικοῦ χώρου, ὁ ὁποῖος σήμερον εὑρίσκεται κατανεμημένος μεταξὺ Ἑλλάδος, Γιουγκοσλαυΐας καὶ Βουλγαρίας. Πῶς ἦτο δυνατὸν ν' ἀποτελέσῃ ξεχωριστὴν ἐθνότητα—τότε ἀκόμη—ἓν ἄθροισμα κατοίκων, ποὺ διέφερε καὶ κατὰ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ κατὰ τὴν θρησκείαν καὶ κατὰ τὴν γλῶσσαν καὶ κατὰ τὰς πεποιθήσεις;

Ἔκτοτε, κολοσσιαῖα ἱστορικὰ γεγονότα μεσολάβησαν. Διεμελίσθη τὸ εὐρωπαϊκὸν τμῆμα τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ Σερβία ἐπεξετάθη ἔτι νοτιώτερον τοῦ Μοναστηρίου ἐντὸς τοῦ γεωγραφικοῦ χώρου τῆς Μακεδονίας. Ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε τὸ μερίδιόν της ἐπίσης. Καὶ ἡ Βουλγαρία. Ἦλθε κατόπιν ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος. Ἔπειτα ἡ ἰδική μας ἧττα εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν. Ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος. Ἡ νίκη τῶν δημοκρατιῶν. Ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας, ἀπὸ τὸ 1913 μέχρι τοῦ 1923, τὸ ἐθνολογικῶς ἀσαφέστερον τμῆμα τῆς Εὐρώπης ἔγινε σαφέστατον. Ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Μακεδονίαν ἔφυγαν 600.000 Τοῦρκοι. Ἔφυγαν ἐπίσης — ἑκουσίως αὐτοί—μερικαὶ δεκάδες χιλιάδων Βουλγάρων. Καὶ ἦλθον καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα — εἰς τὴν Βόρειον καὶ εἰς τὴν Νότιον—1.500.000 Ἑλλήνων ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας. Τὸ 1928, ἐπὶ 1.300.000 κατοίκων τῆς Β. Ἑλλάδος ὑπῆρχον 82.000 σλαυόφωνοι καὶ περὶ τὰς 60.000 Ἑβραῖοι—ἀπὸ τοὺς ὁποίους σήμερον ὀλίγαι μόνον χιλιάδες ἐπιζοῦν, κατόπιν τῆς χιτλερικῆς κατοχῆς.

Τώρα, ἡ νέα Γιουγκοσλαυΐα θεωρεῖ βολικώτερον νὰ ὀνομάζῃ Μακεδόνας τοὺς κατοίκους τῆς νοτίου Σερβίας. Καὶ νὰ τοὺς μεταβάλῃ εἰς ὁμόσπονδον ἐθνότητα μαζὶ μὲ τοὺς κατοίκους τοῦ βουλγαρικοῦ τριγώνου τῆς Μακεδονίας. Δὲν εἶναι Σέρβοι οἱ τοῦ σερβικοῦ τμήματος; Ἀλλὰ τότε διατί τοὺς ἐνσωμάτωσε τὸ 1913; Δὲν εἶναι Βούλγαροι οἱ τοῦ βουλγαρικοῦ τμήματος; Ἀλλὰ τότε διατί τοὺς διεξεδίκησεν ἡ Βουλγαρία; Πάντως, οἱ τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος τῆς Μακεδονίας κάτοικοι εἶναι Ἕλληνες. Καὶ ἡ Ἑλλὰς οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ δέχεται συζήτησιν. Μακεδονικὴ ἐθνικὴ συνείδησις οὐδέποτε ὑπῆρξε. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν Μακεδονίαν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, κατοικοῦν μόνον Ἕλληνες καὶ μερικοὶ σλαυόφωνοι — 82.000 —, ἐκ τῶν ὁποίων πλεῖστοι ἔχουν—καὶ αὐτοί—ἑλληνικὴν ἐθνικὴν συνείδησιν.

Ὅταν, λοιπόν, ἕνας πρεσβευτὴς τῆς Γιουγκοσλαυΐας προβαίνῃ εἰς ἐπισήμους δηλώσεις, ἔχει, νομίζομεν, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ γνωρίζῃ ὀλίγην ἱστορίαν καὶ πρὸ παντὸς νὰ εἶναι σαφής. Διότι, εἴπομεν, ὅτι κατήντησαν πολὺ ἀπηρχαιωμένα μέσα τὰ μειδιάματα καὶ αἱ φιλικαὶ διακηρύξεις. «Ἡ ρύθμισις—εἶπεν ὁ ἐν Λονδίνῳ Γιουγκοσλαῦος πρεσβευτὴς—τῶν ζητημάτων τοῦ βουλγαρικοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος τῆς Μακεδονίας θ' ἀποτελέσῃ θέμα ἀμοιβαίων συνεννοήσεων». Διὰ ποῖον σκοπόν; Ζητήματα τῆς ἑλληνικῆς Μακεδονίας ἀναμένοντα ρύθμισιν δὲν ὑπάρχουν. Τὸ εἶχε διακηρύξει αὐτὸ πρὸ ἑνὸς ἔτους ἀκριβῶς καὶ ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γιουγκοσλαυΐας τοῦ Τίτο—ὄχι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ πρίγκηπος Παύλου—κ. Σμοντλάκα. Μήπως ὁ κ. πρεσβευτὴς νομίζῃ ὅτι τὰ ζητήματα αὐτὰ ἐδημιουργήθησαν, διότι οἱ «σύμμαχοί» του Βούλγαροι ἔσφαξαν ἐν τῷ μεταξὺ καὶ μερικοὺς ἀκόμη Ἕλληνας;

Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΤΙΜΗΣΕ ΧΘΕΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἰδ. ὑπ.)—Ἡ Γαλλία ἀπένειμε σήμερον τὴν μεγαλυτέραν στρατιωτικὴν τιμὴν — τὸν Σταυρὸν τῆς Ἀπελευθερώσεως — εἰς τὸν στρατηγὸν Ἀϊζενχάουερ. Ἡ παρασημοφορία ἔγινε ἐν ἐπιβλητικῇ τελετῇ εἰς τὴν Ἁψῖδα τοῦ Θριάμβου, κατόπιν δὲ ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ παρηκολούθησε τὴν παρέλασιν μονάδων τοῦ νέου γαλλικοῦ στρατοῦ, καὶ ἐπεσκέφθη τὸ Μέγαρον τῶν Ἀπομάχων, ὅπου ἐκλίθη πρὸ τοῦ τάφου τοῦ Ναπολέοντος καὶ τοῦ Φός. Ἐτιμητικὸν ξίφος τοῦ στρατάρχου τῆς Γαλλίας, τὸ ὁποῖον προσεφέρθη εἰς τὸν Ἀϊζενχάουερ, ἀνῆκεν εἰς τὸν Ναπολέοντα, ὁ ὁποῖος τὸ ἔφερεν ὅταν ἦτο Πρῶτος Ὕπατος. Ὁμιλῶν τὴν νύκτα εἰς τὸ πρὸς τιμήν του παρατεθὲν γεῦμα εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ, εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἕνα ἀπὸ τὰ θεμελιώδη σφάλματα τοῦ Χίτλερ καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς ἥττης του, εἶναι ὅτι δὲν εἶχε νικήσει τὴν Γαλλίαν ὅταν ἐνόμισεν ὅτι τὴν ἐνίκησε. Τὸ σχέδιόν του διὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῶν λαῶν ποὺ κατέκτα, διὰ νὰ τροφοδοτήσῃ μὲ αὐτοὺς τὴν οἰκονομικήν του μηχανήν. Μολονότι ἐπέβαλε στρατιωτικὴν κατοχὴν εἰς τὴν Γαλλίαν, οὐδέποτε τὴν κατέκτησε. Ἡ Γαλλία ἀντὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ, τὸν ἔδολο... Σεῖς, ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας, ἐχρησιμοποιήσατε ἐναντίον του τὴν εἰρωνείαν, τὸν δόλον, τὸν γέλωτα, τὴν γελοιοποίησιν, τὸν κάλαμον καὶ τὸ ξίφος σας. Ἐδῶ, εἰς τὸ Παρίσι, ὑπήρξατε σεῖς οἱ ἴδιοι τὴν πόλιν σας».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΣΥΡΙΑ, ΤΕΡΓΕΣΤΗ, ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ

Λονδῖνον, 14 Ἰουνίου

(ΙΔΙΑΙΤ. ΥΠΗΡΕΣΙΑ)

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων—ἡ ὁποία θὰ διαλυθῇ αὔριον διὰ βασιλικοῦ διατάγματος—ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσώρτσιλ, ἀναπληρῶν τὸν λαβόντα δεκαπενθήμερον ἄδειαν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἤντεν, προέβη εἰς δηλώσεις ἐπὶ τῶν κυριωτέρων διεθνῶν ζητημάτων: τοῦ συριακοῦ, τῆς Τεργέστης, τῶν ἀγγλοσοβιετικῶν σχέσεων, τοῦ πολωνικοῦ καὶ τῆς συναντήσεως τῶν Τριῶν, ἀναγγείλας ὅτι εἰς αὐτὴν θὰ συνοδευθῇ ἀπὸ τὸν κ. Ἄτλυ.

Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Τσώρτσιλ ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις μας μετὰ τῆς Γαλλίας, αὗται μεγάλως διεταράχθησαν ἐκ τῶν τελευταίων ἐν Συρίᾳ γεγονότων. Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω καὶ πάλιν ὅτι ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις δὲν τρέφει σκοποὺς ἐπεκτάσεως ἐν Συρίᾳ. Δὲν σκεπτόμεθα νὰ ἀποκαταστήσωμεν τοὺς Γάλλους φίλους μας εἰς τὴν Συρίαν, οὔτε ἐπιθυμοῦμεν νὰ κλέψωμεν τὴν ἰδιοκτησίαν κατ' οὐδὲν εἰς οἱονδήποτε τμῆμα τῆς ὑδρογείου σφαίρας. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὑπάρχει ζήτημα γαλλικῆς ἐπιρροῆς ἐν Συρίᾳ. Τὴν ἐπιρροὴν αὐτὴν θὰ τὴν ὑποστηρίξωμεν ἀλλὰ μόνον διὰ συμβουλῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔργον μας νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἐγκαθίδρυσιν αὐτῆς τῆς ἐπιρροῆς, ὅπως δὲν εἶναι ἔργον μας καὶ νὰ τὴν καταργήσωμεν. Εἴμεθα πολὺ εὐχαριστημένοι ἐὰν ἡ Γαλλία δυνηθῇ εἰς συζητήσεις μετὰ τῶν κατοίκων Συρίας καὶ Λιβάνου, νὰ καταλήξῃ εἰς ἱκανοποιητικὴν συμφωνίαν. Ἐδηλώσαμεν δὲ ὅτι, μόλις ἐπιτευχθῇ ἡ συμφωνία αὐτή, θὰ ἀποσύρωμεν τὰ στρατεύματά μας ἐκεῖθεν. Δὲν ὑπάρχει ἑπομένως πραγματικὸν ἔδαφος παρεξηγήσεως μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Γαλλίας χαίρω δὲ πολὺ διότι, ὡς ἐλέχθη, ὁ κ. Ἐρριὼ ἔρχεται ἐνταῦθα ἐκ μέρους τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλλ καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὰς μετ' αὐτοῦ συνομιλίας μας θὰ δυνηθῶμεν νὰ πείσωμεν τοὺς Γάλλους φίλους μας περὶ τῆς ἐντελῶς ἀφιλοκερδοῦς στάσεώς μας ἔναντι τῶν ἐν Συρίᾳ γαλλικῶν συμφερόντων».

Ὁμιλῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Τεργέστης ὁ Βρεταννὸς πρωθυπουργὸς ἀνέφερεν ὅτι παρεξήγησις ἐδημιουργήθη μετὰ τοῦ στρατάρχου Τίτο ὡς πρὸς τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας κατέλαβον τὰ στρατεύματά του καὶ ἐκείνων τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ καταλάβουν τὰ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ στρατάρχου Ἀλεξάντερ συμμαχικὰ στρατεύματα. «Δὲν εἶναι ἀνάγκη — εἶπε — νὰ εἰσέλθω εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ ἐπεισοδίου, ἀλλὰ πρὸς στιγμὴν ἡ κατάστασις ἐξεφάνη ὡς δημιουργοῦσα ἀγωνιῶδες δυσχερὲς ζήτημα, ἰδιαιτέρως ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι εὑρίσκοντο εἰς ἐπαφὴν στρατεύματα διαμφισβητουμένου ἐδάφους, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτῶν συμφωνία. Χαίρω ὅτι τὰ ζητήματα αὐτὰ ἐκανονίσθησαν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, οὕτως ὥστε ἱκανοποιήθησαν πλήρως αἱ ἀπόψεις τῆς βρεταννικῆς καὶ τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως καὶ ταυτοχρόνως ἀφῆσαν ὁλόκληρον τὸ ζήτημα τῆς τύχης τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν ἀνοικτὸν διὰ τὴν διάσκεψιν τῆς εἰρήνης ὁποτεδήποτε συνέλθῃ αὐτή. Ἕως τότε τὰ ἑκατέρωθεν στρατεύματα ὑποχρεοῦνται νὰ παραμείνουν ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκονται τώρα».

Ὁμιλῶν διὰ τὰς ἀγγλοσοβιετικὰς σχέσεις καὶ τὸ πολωνικόν, ὁ κ. Τσώρτσιλ εἶπεν: «Αἱ σχέσεις μας μετὰ τῆς Ρωσίας ἐβελτιώθησαν σημαντικῶς κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα, διότι ἓν δυσχερὲς ζήτημα, συνδεόμενον μὲ τὴν Πολωνίαν ἐκανονίσθη ἤδη. Ἀπεστάλησαν προσκλήσεις εἰς τὸν Μικολάιτσικ καὶ ἄλλους ἐνταῦθα Πολωνούς, ὡς καὶ εἰς ἄλλους ἐν Πολωνίᾳ. Ὑποδειχθέντας ὑπὸ τῆς βρεταννικῆς καὶ τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως ὅπως μεταβοῦν ἀμέσως εἰς Μόσχαν, ἔνθα ἡ διάσκεψις μεταξὺ τῶν δύο πρεσβευτῶν καὶ τοῦ κ. Μολότωφ θὰ ἐνισχυθῇ διὰ διασκέψεως εὐρυτέρου κύκλου, εἰς τὰς ὁποίας ὄχι μόνον ἡ σημερινὴ πολωνικὴ κυβέρνησις τῆς Βαρσοβίας θὰ μετέχῃ, ἀλλὰ καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἔξω τῆς Πολωνίας Πολωνῶν καὶ ἄλλοι ἔξω τοῦ κύκλου τῆς κυβερνήσεως ταύτης. Ἀντικείμενον τῶν συνομιλιῶν αὐτῶν θὰ εἶναι νὰ ἐξετασθῇ κατὰ πόσον ἡ κυβέρνησις τῆς Βαρσοβίας δύναται νὰ εὐρυνθῇ ἢ ὄχι.

Σχετικῶς μὲ τὴν συνάντησιν τῶν Τριῶν, ὁ κ. Τσώρτσιλ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: «Ἡ συνεννόησις μας μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πλήρης καὶ χαίρω πολύ, διότι ἤκουσα καὶ ἀνέγνωσα εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν δήλωσιν τοῦ προέδρου Τρούμαν ὅτι οὗτος χαίρει νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν Τριῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι πλέον προφανῶς «τρεῖς Μεγάλοι», ἀνεξαρτήτως ἐὰν τοῦτο ἀποτελεῖ φιλοφρόνησιν ἢ ὄχι. Ὁ κ. Στάλιν συνεφώνησεν ὅπως γίνῃ ἡ διάσκεψις αὐτή. Δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ εἴπω ποῦ καὶ πότε θὰ γίνῃ αὐτή, πάντως ὅμως πρὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπικειμένων ἐνταῦθα ἐκλογῶν περιλαμβανομένης καὶ τῆς λήψεως τῶν ψήφων τῶν ἔξω τῆς χώρας στρατιωτῶν. Θὰ ἀναχωρήσω ἑπομένως ὅπως συναντήσω τοὺς ἄλλους εἰς τὴν συμφωνηθεῖσαν θέσιν καί, λόγῳ τῆς σημασίας

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ)

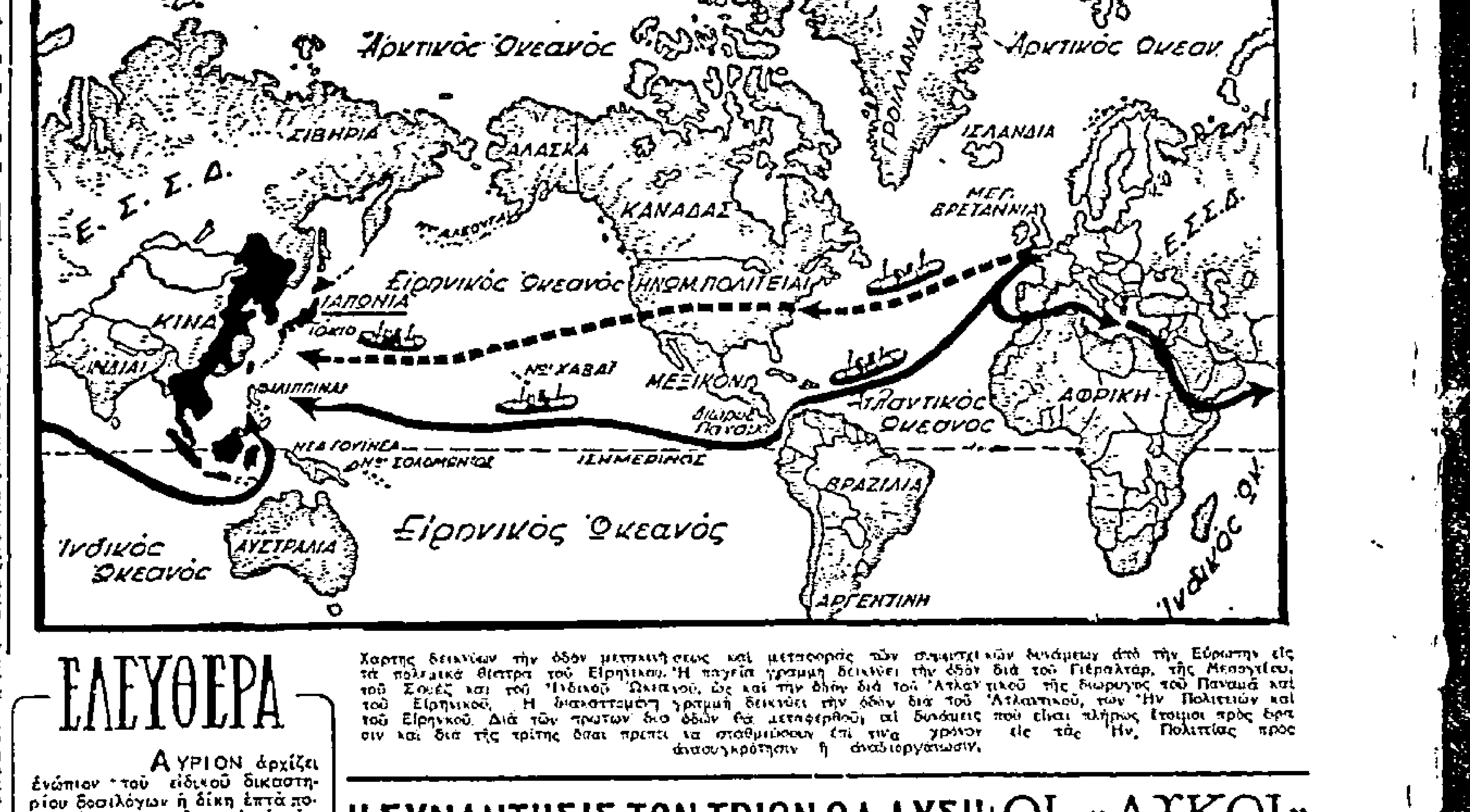

Χάρτης δεικνύων τὴν ὁδὸν μετακινήσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εἰς τὰ πολεμικὰ θέατρα τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ἡ παχεῖα γραμμὴ δεικνύει τὴν ὁδὸν διὰ τοῦ Γιβραλτάρ, τῆς Μεσογείου, τοῦ Σουὲζ καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς καὶ τὴν ὁδὸν διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ἡ διακεκομμένη γραμμὴ δεικνύει τὴν ὁδὸν διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ. Διὰ τῶν πρώτων δύο ὁδῶν θὰ μεταφερθοῦν αἱ δυνάμεις ποὺ εἶναι πλήρως ἕτοιμοι πρὸς δρᾶσιν καὶ διὰ τῆς τρίτης ὅσαι πρέπει νὰ σταθμεύσουν ἐπί τινα χρόνον εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας πρὸς ἀνασυγκρότησιν ἢ ἀναδιοργάνωσιν.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ

ΑΥΡΙΟΝ ἀρχίζει ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου δοσιλόγων ἡ δίκη ἑπτὰ πολιτικῶν μηχανικῶν, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦνται διὰ οἰκονομικὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς. Οἱ κύριοι αὐτοὶ καὶ οἱ ὅμοιοί των χαρακτηρίζονται ὡς δοσίλογοι δευτέρας κατηγορίας. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἀποτελοῦν τὴν ἀπεχθεστέραν μορφὴν δοσιλόγων. Οὔτε φιλοδοξία, οὔτε μωρία, οὔτε πολιτικὸν πάθος τοὺς ὤθησεν εἰς τὸ νὰ προσφέρουν συγκεκριμένας καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἐχθρόν. Ἡ δίψα τοῦ κέρδους ὑπῆρξε τὸ μοναδικὸν κίνητρον τῆς προδοσίας των. Καθ' ὃν χρόνον ἄλλοι συνάδελφοί των ἐπείνουν κυριολεκτικῶς, αὐτοὶ συνεκέντρωνον ἀμύθητα πλούτη, χρησιμοποιοῦντες ἀκόμη καὶ κρατουμένους καὶ ὁμήρους ὡς ἐργάτας. Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἀξιοῖ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν των.

ΔΕΝ θέλομεν ν' ἀποδώσωμεν καμμίαν πίστιν εἰς ὡρισμένα δημοσιεύματα, τὰ ὁποῖα εἶδον χθὲς τὸ φῶς σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιταχθέντων. Παρ' ὅλον ὅτι ἐμβάλλει εἰς σκέψιν τόσον τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ δημοσιεύματα αὐτὰ περιέχουν ἀκριβεῖς πληροφορίας, ὅσον καὶ ἡ σύμπτωσις ὅτι εἰς τὰς ἐφημερίδας ποὺ τὰ ἐνεφάνισαν ἐσιωπήθησαν πρὸ τῆς ἐξαγγελίας τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Βαρβαρέσου αἱ περίεργοι ἀπόψεις τῶν προστατευτικῶν ἀντιδράσεων εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Θέλομεν μόνον νὰ τονίσωμεν ὅτι κάθε ἀπόπειρα τορπιλλισμοῦ τῆς σημερινῆς προσπαθείας οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, θὰ ἔχῃ ν' ἀντιμετωπίσῃ ὁλόκληρον τὴν κοινὴν γνώμην, ἡ ὁποία ἀντιτίθεται εἰς τὰ ὠργανωμένα συμφέροντα τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας.

ΤΟ ζήτημα τῆς ἀπολύσεως τῶν Αἰγυπτιωτῶν Ἑλλήνων, τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ σοβαρῶς ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν διὰ τρεῖς λόγους: Διότι, διὰ τῆς ἐπιστρατεύσεως 16 ἡλικιῶν, ἔχει προκληθῆ οἰκονομικὸς μαρασμὸς τῆς ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Αἰγύπτου. Διότι λόγῳ τῆς μακρᾶς ἀπουσίας των, οἱ στρατευθέντες ἀντικατεστάθησαν εἰς τὰς θέσεις ποὺ εἶχαν εἰς ἑλληνικὰς καὶ ξένας ἑταιρίας καὶ δὴ ἀπὸ ὑπηκόους ἐχθρικῶν χωρῶν, καὶ διότι ὁ πόλεμος ἔληξε.

ΠΟΛΛΟΙ κάτοικοι Κηφισιᾶς ἔχουν ἀπὸ διμήνου ὑποβάλει, μέσῳ τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος, αἰτήσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, διὰ τῶν ὁποίων ζητοῦν ὅπως χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς ἀριθμὸς μητρῴου ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τούτου, λάβουν τὴν νέαν των ταυτότητα. Ἡ προθεσμία διὰ τὴν ἔκδοσιν ταυτοτήτων λήγει, ἄλλη παράτασις δὲν πρόκειται νὰ δοθῇ καὶ οἱ ὡς ἄνω Κηφισιῶται κινδυνεύουν νὰ μείνουν χωρὶς ταυτότητα, διότι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου δὲν ἀπήντησεν ἀκόμη εἰς τὰς αἰτήσεις των.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ Ἑλλήνων ναυτικῶν, τοῦ ἐμπορικοῦ μας στόλου, παλαίσαντες μὲ τὰ κύματα, τὰς βόμβας καὶ τὰ ὑποβρύχια, προσέφεραν τὴν ζωήν των εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα. Αἱ ὀρφανευθεῖσαι οἰκογένειαι των λαμβάνουν τώρα μηνιαίαν σύνταξιν δραχμῶν 2.400! Μὲ αὐτὸ τὸ ποσὸν ἀμείβεται ἡ συμβολὴ τῶν ναυτικῶν μας εἰς τὴν νίκην. Τὸ κράτος ὀφείλει ν' ἀναθεωρήσῃ τὰς διδομένας συντάξεις, ἐκτὸς ἂν ἔχῃ τὴν γνώμην ὅτι πρέπει ν' ἀποθάνουν καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν θυμάτων.

ΣΥΜΦΩΝΑ μὲ παλαιὸν νόμον, οἱ ἐπιστρατευόμενοι ἔφεδροι ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι λαμβάνουν ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις μέρος τῶν ἀποδοχῶν των, ἀναλόγως τῶν οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας. Δὲν λαμβάνουν ὅμως καὶ τὸ ἔκτακτον ἐπίδομα 75%, τὸ χορηγούμενον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, διότι αἱ ἐπιχειρήσεις ἰσχυρίζονται, ὅτι δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου. Εἶναι τόσον σκληραὶ αἱ ἀνάγκαι τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευθέντων ὑπαλλήλων, ὥστε ἡ χορήγησις καὶ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιδόματος νὰ εἶναι ἐπιβεβλημένη.

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁ διαβόητος Ἑβραῖος πράκτωρ τῶν Γερμανῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Βιτάλ Χασσών. Βαρύνεται, μὲ ἕνα τοντόδας ἐγκλημάτων εἰς βάρος τῶν ὁμοφύλων του ἰδίως. Εἰδοποιοῦμεν τοὺς Ἰσραηλίτας ὅπως προβοῦν εἰς καταθέσεις περὶ τῆς δράσεώς του.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΘΑ ΛΥΣΗ ΤΑ ΕΠΙΜΑΧΑ ΔΙΕΘΝΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΟΝ ΘΕΜΑ ΑΙ ΖΩΝΑΙ ΚΑΤΟΧΗΣ

Λονδῖνον, 14 Ἰουνίου

(ΙΔΙΑΙΤ. ΥΠΗΡΕΣΙΑ)

Ὡς τόποι, ὅπου πιθανῶς θὰ γίνῃ ἡ συνάντησις τῶν Τριῶν, ἀναφέρονται σήμερον τὸ Βερολῖνον, ἡ Βιέννη καὶ ἡ Κοπεγχάγη, οὐδὲν ὅμως εἶναι θετικόν, διότι οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τηροῦν ἐπίμονον μυστικότητα. Ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς συναντήσεως, πιθανώτερον φαίνεται τὸ διάστημα μεταξὺ 6 καὶ 10 Ἰουλίου καὶ δύναται νὰ συναχθῇ ἀπὸ τὰς σημερινὰς δηλώσεις τοῦ κ. Τσώρτσιλ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀπὸ τὰ σχέδια τοῦ προέδρου Τρούμαν διὰ τὰς προσεχεῖς μετακινήσεις του. Ὁ κ. Τρούμαν θὰ μεταβῇ εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον, ὅπου θὰ ὁμιλήσῃ τὴν 23ην τρέχ. εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Διασκέψεως καὶ κατόπιν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Οὐάσιγκτων κομίζων τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὸν ὁποῖον θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν πρὸς κύρωσιν. Ἐγνώσθη σήμερον ὅτι ἓν ἀπὸ τὰ κύρια θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συναντήσεως τῶν Τριῶν θὰ εἶναι ὁ ὁριστικὸς διακανονισμὸς τῶν συμμαχικῶν ζωνῶν κατοχῆς εἰς τὴν Γερμανίαν, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπεδείχθη περισσότερον πολύπλοκον καὶ δυσχερές, παρ' ὅσον εἶχεν ὑπολογισθῆ ἀρχικῶς. Ἐπίσης θὰ συζητηθοῦν κατὰ τὴν συνάντησιν τὰ ζητήματα τῆς Αὐστρίας, τῆς τιμωρίας τῶν ἐγκληματιῶν πολέμου, τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, τῆς στάσεως τῆς Ρωσίας ἔναντι τῆς Ἰαπωνίας, ὡς καὶ τὸ πολωνικόν, ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ ἕως τότε ἡ λύσις του εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Μόσχας.

ΟΙ «ΛΥΚΟΙ» ΤΟΥ ΡΑΪΧ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ..

ΤΑ ΧΙΤΛΕΡΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ «ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ»

Γενεύη, 14 Ἰουνίου

(ΙΔΙΑΙΤ. ΥΠΗΡΕΣΙΑ)

Ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα γερμανικῶν δημοκρατικῶν κύκλων ἐδηλώθη ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῶν συμμάχων ἔναντι τῶν «λυκανθρώπων» τοῦ χιτλερικοῦ τρομοκρατικοῦ κινήματος εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ὅτι οὗτοι—οἱ Γερμανοὶ δημοκρατικοὶ—ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των στοιχεῖα ἀποκαλύπτοντα τὴν «καμουφλαρισμένην» δρᾶσιν των.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ Γερμανοὶ δημοκράται τῆς Ἑλβετίας καταγγέλλουν ὅτι οἱ Χιτλερικοὶ ἤρχισαν νὰ θέτουν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ σχέδιά των τὰ καταστρωθέντα πρὸ τῆς καταρρεύσεως τῆς Γερμανίας. Ἐπὶ πλέον λέγεται ὅτι λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχεδίων τούτων ἀπεστάλησαν, κατὰ μυστικὸν τρόπον ὑπὸ τοῦ Ρίμπεντροπ εἰς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ γερμανικὰς πρεσβείας. Αἱ λεπτομέρειαι αὗται ἐκοινοποιήθησαν ἀπὸ τῆς γερμανικῆς πρεσβείας τῆς Βέρνης, εἰς τοὺς Χιτλερικοὺς ἰθύνοντας, τοὺς εὑρισκομένους ἐν Ἑλβετίᾳ.

Συμφώνως πρὸς τὰς καταγγελίας τῶν Γερμανῶν δημοκρατῶν εἰς τὸ μυστικόν του ἔγγραφον ὁ Ρίμπεντροπ τονίζει ὅτι «ὁ Φύρερ ποτὲ δὲν θὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ ἀλλὰ θὰ παραμείνῃ μεταξὺ τῶν ἐνταττομένων τῶν νέων Γερμανῶν στρατιωτῶν ἕτοιμος πάντοτε νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς των εἰς τὴν κατάλληλον στιγμήν».

Πολλαὶ περιπτώσεις ἐκδηλώσεως τῆς δράσεως τῶν «λυκανθρώπων» ἀναφέρονται ἐκ Γερμανίας τελευταίως. Οὕτως εἰς τὴν μικρὰν πόλιν Ντίμλε τῆς Βάδης, κατόπιν ἑνὸς ἐπεισοδίου τοῦ ὁποίου αἱ λεπτομέρειαι τηροῦνται μυστικαὶ ὑπὸ τῶν γαλλικῶν ἀρχῶν κατοχῆς, ὁ πληθυσμὸς διετάχθη νὰ παραμείνῃ εἰς τὰς οἰκίας του. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς οὐδένα ἐπετρέπετο ἡ ἔξοδος ἀπὸ τῆς 11—12ης. Μέγας ἀριθμὸς ὑπόπτων συνελήφθη. Ἐξ ἄλλου ἀγγέλλεται ὅτι ἀντιφασιστικαὶ διαδηλώσεις ἐγένοντο εἰς τὸ καντόνιον Τιτσίνο, ζητοῦσαι τὴν πλήρη καὶ ὁλοσχερῆ ἐκκαθάρισιν τῶν Χιτλερικῶν καὶ φασιστικῶν σχηματισμῶν τῶν καταφυγόντων αὐτόθι.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14 (Ἰδ. ὑπηρ.)—Ἀγγέλλεται ἀπὸ τὸ Διασυμμαχικὸν Γενικὸν Στρατηγεῖον ὅτι αἱ πρῶται ἀπὸ δωδεκαετίας ἐλεύθεραι ἐκλογαὶ διεξάγονται ἤδη ἡσύχως ἐν Γερμανίᾳ μεταξὺ τῶν ἐργατῶν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν διοικήσεων.

Ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ καὶ ὁ στρατάρχης Μοντγκόμερυ διὰ νεωτέρων διαταγῶν των ἐχαλάρωσαν ἐλαφρῶς τὴν προηγουμένην διαταγήν των περὶ μὴ συναδελφώσεως μὲ τοὺς Γερμανούς.

Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΗΤΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΚΙΝΑΒΑ

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΣΟΥΖΟΥΚΙ ΑΓΓΕΛΛΕΙ ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΟΤΙ ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ Η ΕΙΣΒΟΛΗ

ΣΥΜΜΑΧΙΚΑΙ ΝΙΚΑΙ ΕΙΣ ΚΙΝΑΝ

Νέα Ὑόρκη, 14 Ἰουνίου

(ΙΔΙΑΙΤ. ΥΠΗΡΕΣΙΑ)

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Τόκιο μετέδωσεν ἀπόψε δηλώσεις τοῦ Ἰάπωνος πρωθυπουργοῦ, ναυάρχου Σουτζούκι, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι δέον ν' ἀναμένεται συντόμως ἀπόβασις τοὐλάχιστον 500.000 Ἀμερικανῶν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, καὶ προσέθεσεν ὅτι ὁλόκληρος ἡ δύναμις αὐτὴ θὰ ἐξοντωθῇ ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τοὺς Ἰάπωνας.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 14 Ἰουνίου. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Ἡ μάχη τῆς Ὀκινάβα—ἡ μεγαλυτέρα καὶ αἱματηροτέρα ἕως τώρα εἰς τὸν Εἰρηνικὸν — συνεχίζεται μὲ ἀγρίαν σφοδρότητα, οἱ δὲ 12.000 περίπου Ἰάπωνες, οἱ ὁποῖοι ἀπέμειναν ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν ἐξ 90.000 ἀνδρῶν φρουρὰν προβάλλουν ἀκόμη λυσσώδη ἀντίστασιν εἰς τὸν ἐκ 32 τετρ. χιλ. χῶρον, ὅπου ἔχουν συμπιεσθῆ εἰς τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς νήσου.

Αἱ σημεριναὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ πεζοναῦται ἐξεκαθάρισαν τὴν ὠργανωμένην ἰαπωνικὴν ἀντίστασιν εἰς τὸν βόρειον θύλακα τῆς Ὀκινάβας. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὑπερέβησαν τὸ τελευταῖον ἔδαφος τῶν Ἰαπώνων ἔρεισμα εἰς τὴν χερσόνησον Ὀρόκου. Τόσον φανατικὸς εἶναι ὁ ἀγών, ὥστε μόνον κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν οἱ Ἰάπωνες εἶχον 3.500 νεκρούς. Ὁ ἀμερικανικὸς στόλος καὶ ἡ ἀεροπορία κρατοῦν συνεχῶς τοὺς Ἰάπωνας ὑπὸ ἀδιάκοπον βροχὴν πυρός. Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Τόκιο ὡμολόγησε σήμερον ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ὑπεροχὴ ὑπεράνω τῆς Ὀκινάβα εἶναι ἀπόλυτος καὶ προσέθεσεν ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ διαθέτουν ἤδη δέκα μεγάλα ἀεροδρόμια εἰς τὴν νῆσον αὐτήν, ἡ ὁποία ἀπέχει μόλις 360 μίλια ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίαν. Εἰς τὴν Βόρνεο οἱ Αὐστραλοὶ προελαύνουν σταθερῶς ἐνήργησαν δὲ νέαν ἀπόβασιν δύο μίλλια δυτικῶς τοῦ Μπρουνάϊ τοῦ ὁποίου καὶ κατέλαβον τὸ ἀεροδρόμιον. Ἀπόψε μάλιστα τηλεγραφήματα ἀγγέλλουν ὅτι οἱ Ἰάπωνες, εὑρεθέντες μεταξὺ δύο πυρῶν, ἐγκατέλειψαν σήμερον τὸ Μπρουνάϊ καὶ ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅπου ὀργανώνουν τὴν ἄμυνάν των. Ἡ ἀμερικανικὴ ἀεροπορία ὑποστηρίζει ἐνεργῶς

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ)

Ὁ ὑποστράτηγος Φρέντ Οὐῶλλας, διοικητὴς τῶν ἀεροπορικῶν καὶ στρατιωτικῶν βάσεων τῆς Ὀκινάβα, τὰς ὁποίας ὀργανώνει ὥστε νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὰς σχεδιαζομένας μεγάλας ἀποβατικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Ἀμερικανῶν κατὰ τῆς Ἰαπωνίας.

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν

ΠΑΡΙΣΙΟΙ.— Χιλιάδες κιβώτια ἀνακαλύπτονται εἰς διάφορα ὑπόγεια πλήρη εἰδῶν λῃστευθέντων ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Τὰ κιβώτια ποὺ δὲν πρόλαβαν οἱ Γερμανοὶ νὰ στείλουν εἰς τὴν πατρίδα των περιέχουν ὡρολόγια, ἐσώρρουχα, δέρματα, εἴδη, φορέματα, χαλιά, γυαλικὰ κλπ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— Ἡ ἐνταῦθα εὑρισκομένη ρωσικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἀποστολὴ παρηκολούθησε σήμερον τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀναλήψεως εἰς τὸν ἐνταῦθα ἑλληνικὸν ὀρθόδοξον ναόν. Εἰς τὴν λειτουργίαν παρίστατο καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Καντέρμπερυ δρ. Φίσσερ.

ΜΟΣΧΑ.— Ἡ γαλλικὴ ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν καθηγήτριαν κ. Ζολιὼ Κιουρὶ ἔφθασεν ἐνταῦθα διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς 220ῆς ἐπετείου τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς Σοβ. Ἑνώσεως. Ἐπίσης ἀφίχθη ἡ ἀγγλική, τῆς ὁποίας ἡγεῖται ὁ Δρ Ρόμπερτ Ρόμπινσον, γνωστὸς διὰ τὰς πειραματικὰς ἐργασίας ἐπὶ τῆς πενικιλλίνης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ.— Οἱ δικαζόμενοι ἐνταῦθα ἐγκληματίαι πολέμου 3ης σειρᾶς, κατηγοροῦνται ὅτι ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἔκοβαν τ' αὐτιὰ καὶ τὰ δάκτυλα τῶν θυμάτων των διὰ νὰ κλέψουν σκουλαρίκια, δακτυλίδια καὶ ἄλλα κοσμήματα. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν κατηγοροῦνται ὅτι ἐξετέλεσαν ἰδιοχείρως 10, 20 καὶ 53 ἀκόμη κρατουμένους.

ΠΟΛΙΣ ΜΕΞΙΚΟΥ.— Εἰς ἕνα σπήλαιον τοῦ ὄρους Ἰξτασιχουάλτ ἀνεκαλύφθησαν δέκα πέντε μεγάλα κιβώτια πλήρη χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων. Ὑποτίθεται ὅτι πρόκειται περὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ πρώτου κατακτητοῦ τοῦ Μεξικοῦ Φερνάντο Κορτές, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐτέθη ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν, ὑπεχρεώθη νὰ κρύψῃ τοὺς λαφυραγωγηθέντας ὑπ' αὐτοῦ θησαυροὺς τῶν ἰθαγενῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— Ἐπωλήθη ἐνταῦθα τὸ περίφημον Χρονικὸν τῆς Νυρεμβέργης, ἀντὶ διακοσίων λιρῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶχε ἐκδοθῆ τὸ 1443.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— Δύο Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ πρόκειται νὰ δικασθοῦν ἐπὶ παραβάσει τῆς διαταγῆς περὶ μὴ συναδελφώσεως μετὰ τῶν Γερμανῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— Οἱ «Τάιμς» γράφουν ὅτι ἡ κατάστασις εἰς Βερολῖνον βελτιοῦται χάρις εἰς τὰ μέτρα τῶν ρωσικῶν ἀρχῶν κατοχῆς. Ἐλάχισται περιπτώσεις σαμποτὰζ ἐσημειώθησαν μέχρι τοῦδε, εἰς μίαν δὲ περίπτωσιν ὑπόπτου πυρκαϊᾶς οἱ ἴδιοι οἱ κάτοικοι ἔρριψαν εἰς τὰς φλόγας δύο μέλη τῆς τέως Χιτλερικῆς νεολαίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— Ἡ δίκη διὰ τὴν σύγκρουσιν τοῦ μεγάλου βρεταννικοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Μαίρη» μὲ τὸ καταδρομικὸν «Κυρασὸ» τὸ 1942, ἀνεβλήθη διὰ τὸν Αὔγουστον. Κατὰ τὴν σύγκρουσιν ἐκείνην τὸ «Βασίλισσα Μαίρη», τὸ ὁποῖον μετέφερε 15.000 Ἀμερικανοὺς στρατιώτας εἰς Εὐρώπην, ἔκοψεν εἰς τὰ δύο τὸ «Κυρασὸ» ἀπωλεσθέντων 163 ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ τελευταίου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— Ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ κ. Ἤντεν πάσχοντος, ὡς γνωστόν, ἀπὸ ἕλκος τοῦ δωδεκαδακτύλου, ἐβελτιώθη σημαντικῶς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— Τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα τῆς Γερμανίας ἤρχισαν ἀνασυγκροτούμενα, πολλαὶ δὲ ὀργανώσεις αἱ ὁποῖαι ὑφίσταντο πρὸ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ναζισμοῦ σπεύδουν νὰ ἱδρύσουν τώρα νέας ἐλευθέρας Ἑνώσεις. Ἡ Βρεταννικὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησις ἐπιτρέπει ἐξ ἄλλου εἰς τοὺς ἐργάτας νὰ συνεδριάζουν εἰς τὰ ἐργοστάσια ἐπὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν των ζητημάτων.

ΟΞΕΙΑ ΔΙΑΜΑΧΗ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

Ρώμη, 14 Ἰουνίου

(ΙΔΙΑΙΤ. ΥΠΗΡΕΣΙΑ)

Ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ καὶ κυβερνητικὴ κρίσις συνεχίζεται, νέον δὲ στοιχεῖον προσετέθη εἰς αὐτὴν σήμερον: ἡ ἐπέμβασις τῶν συμμαχικῶν ἀρχῶν. Αἱ τελευταῖαι κατέστησαν ἐπισήμως γνωστόν, ὅτι οἱ νέοι ὑπουργοί, οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι, θὰ κληθοῦν νὰ διατηρήσουν τὴν συνταγματικὴν ἐκεχειρίαν, ἕως ὅτου ὁ ἰταλικὸς λαὸς δυνηθῇ νὰ ἐκλέξῃ ὁ ἴδιος τὴν μέλλουσαν μορφὴν τοῦ πολιτεύματός του.

Ἡ εἰδοποίησις αὐτή, ἡ ὁποία ἐγένετο ὑπὸ μορφὴν ἀνακοινωθέντος τῆς συμμαχικῆς ἐπιτροπῆς ἐξεδόθη εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν σοσιαλιστῶν Πιέτρο Νέννι γενομένην δήλωσιν πρὸς τὸν πρίγκηπα Οὐμβέρτον ὅτι προτίθεται νὰ ἀρχίσῃ ἐκστρατείαν διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς μοναρχίας διὰ δημοκρατίας. Κατὰ τὴν συμμαχικὴν ἀνακοίνωσιν, οἱ ὑπουργοὶ θὰ κληθοῦν νὰ σεβασθοῦν τοὺς ὅρους τῆς ἀνακωχῆς, ὡς ἐτροποποιήθησαν τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις θὰ ἀσκῇ πλήρη ἐξουσίαν εἰς 49 ἐκ τῶν 92 ἰταλικῶν ἐπαρχιῶν ὑποχρεουμένη μόνον νὰ ζητῇ τὴν συγκατάθεσιν τῶν συμμάχων δι' ὅλα τὰ στρατιωτικῆς φύσεως μέτρα. Ἡ ἀνακοίνωσις συνεχίζει ὡς ἑξῆς: «Ἡ συμμαχικὴ στρατιωτικὴ κυβέρνησις θὰ ἔχῃ μόνη ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς ὑπολοίπους ἐπαρχίας. Ὁ διορισμὸς ὑπουργῶν στρατιωτικῶν, Ὁ διορισμὸς ἀεροπορίας προαπαιτεῖ τὴν συμμαχικὴν ἔγκρισιν».

Σήμερον ἐνεφανίσθη ἐπὶ σκηνῆς καὶ πάλιν ὁ στρατάρχης Πιέτρο Μπαντόλιο, ὅστις ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἐπιτίμου ἐξαδέλφου τοῦ βασιλέως (ὡς ἔχων τὸν μεγαλόσταυρον τῆς «Ἀννουντσιάτα»), ἔδωσεν εἰς τὸν ἀντιβασιλέα πρίγκηπα Οὐμβέρτον συμβουλὰς ἐπὶ τῆς κρίσεως. Τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ ὁ ἕτερος ἐπίτιμος ἐπίσης ἐξάδελφος τοῦ βασιλέως κόμης Σφόρτσα.

Ἀργὰ τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Πάρρι ἤρχισε τὰς συνεννοήσεις του διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας κυβερνήσεως καὶ συνητήθη μὲ διαφόρους πολιτικὰς προσωπικότητας.

Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι ἀναμένουν τώρα νὰ ἴδουν ἐὰν ὁ Πάρρι θὰ ἀποφασίσῃ νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν, ἡ ὁποία, καίτοι ὑποστηριζομένη ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα, δὲν θὰ περιλαμβάνῃ τοὺς κυριωτέρους ἡγέτας τῶν κομμάτων, μὴ δεσμευομένους οὕτως ἀπὸ κυβερνητικὰς εὐθύνας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς νίκης εἰς Οὐτρέχτην φανατικοὶ «λυκάνθρωποι» ἐπυροβόλησαν ἀπὸ παράθυρα καὶ ταράτσες ἐναντίον τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ποὺ παρήλαυναν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν μας σύμμαχοι στρατιῶται ἀντιπυροβολοῦντες κατὰ τῶν «λυκανθρώπων».

ΤΟ ΠΟΛΩΝΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗΝ ΛΥΣΙΝ

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος ψέγει τὴν στάσιν τῆς ἐν Λονδίνῳ πολωνικῆς κυβερνήσεως

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΔΕΚΑΕΞ

Λονδῖνον, 14 Ἰουνίου

(ΙΔΙΑΙΤ. ΥΠΗΡΕΣΙΑ)

Αἱ χθεσιναὶ δηλώσεις τοῦ κ. Τρούμαν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους καὶ αἱ σημεριναὶ τοῦ κ. Τσώρτσιλ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ λύσις τοῦ πολωνικοῦ ζητήματος, ἑνὸς ἐκ τῶν δυσκολωτέρων καὶ περιπλοκωτέρων ζητημάτων τῆς μεταπολεμικῆς Εὐρώπης, εὑρίσκεται πλέον ἐν ὄψει.

Σήμερον ἐπίσης ἀνηγγέλθη ὅτι οἱ δύο τῶν ἐκ Λονδίνου προσκληθέντων διὰ τὴν σύσκεψιν τῆς Μόσχας Πολωνῶν, οἱ κ. κ. Στανισλὰβ Μικολάιτσικ καὶ Γιὰν Στάντσικ, οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν θ' ἀναχωρήσουν συντόμως ἐκ Λονδίνου διὰ τὴν σοβιετικὴν πρωτεύουσαν. Οὐδεμία πληροφορία ὑπάρχει περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ μὴ ἀποδεχθέντος τὴν πρόσκλησιν κ. Ἰουλ. Ζακόφσκυ πιστεύεται ὅμως ὅτι πᾶσα πρότασις ἀντικαταστάσεώς του πρέπει νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐν Μόσχᾳ ἐπιτροπήν, τὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ κ. Μολότωφ καὶ τῶν πρεσβευτῶν Ἀγγλίας καὶ Ἡν. Πολιτειῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὑποστηρίζεται ὑπό τινων τῶν ἐνταῦθα κύκλων ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς μὴ προσκλήσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λονδίνου ἀφήνει σημαντικὸν τμῆμα τῆς Πολωνίας ἄνευ ἀντιπροσωπεύσεως.

Ταυτοχρόνως τηλεγραφοῦν ἐκ Μόσχας ὅτι ἔφθασαν ἐκεῖ οἱ μέλλοντες νὰ μετάσχουν τῆς διασκέψεως κ. Ζουλάφσκη, καθηγητὴς Κζιζανόφσκυ καὶ Κολτζέφσκυ. Ὁ καθηγητὴς Κουτσέβα, ἕτερος Πολωνὸς ἀντιπρόσωπος, εὑρίσκεται ἤδη ἐν Μόσχᾳ ὡς μέλος τῆς πολωνικῆς ἐπιστημονικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος, σχεδὸν ἐν ὁμοφωνίᾳ χαιρετίζει τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν, προβλέπει τελικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος καὶ γράφει ἐν τινι τρόπῳ τὴν νεκρολογίαν τῆς πολωνικῆς κυβερνήσεως τοῦ Λονδίνου. Οὕτω αἱ «Τάιμς» παρατηροῦν ὅτι ἡ ἐν Λονδίνῳ παρουσία τῆς ἀντιδραστικῆς καὶ ἀδιαλλάκτου κυβερνήσεως Ἀρτσισζέφσκυ, τῆς ὁποίας αἱ ἀντιρωσικαὶ τάσεις δὲν ἦσαν μυστικαί, ὑπῆρξεν οὐχὶ τὸ τελευταῖον ἐκ τῶν πολλῶν ἐμποδίων, ἐν τῇ ὁδῷ τῆς διευθετήσεως. Θὰ ἦτο ἄτοπον, λέγει ἡ ἐφημερίς, νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχει ἴσας ἀξιώσεις καὶ ἐπιθυμίαν πρὸς τὴν Ρωσίαν, ὅπως ἐκφέρῃ γνώμην εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἢ ὅτι ἡ Ρωσία ἔχει ἴσας ἀξιώσεις καὶ ἐπιθυμίας νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' ἡ Εὐρώπη ἀποτελεῖ μίαν ἑνότητα καὶ ἡ διατήρησις τῆς ἑνότητος αὐτῆς εἶναι ἀπαραίτητος διὰ μίαν διαρκῆ εἰρήνην.

Ἐπίσης ὁ «Μάντσεστερ Γκάρντιαν» τονίζει ὅτι ὑπάρχουν ὅρια ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δύνανται νὰ δράσουν. Αἱ συνθῆκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας συνέρχεται ἡ ἐν Μόσχᾳ διάσκεψις, εἶναι διαφορετικώτεραι ἀπὸ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι γενικῶς ἀνεμένοντο, ὅταν ἀνηγγέλθη ἡ διατύπωσις τῆς Γιάλτας. Ἔκτοτε συνέβησαν πολλὰ γεγονότα εἰς τὴν Πολωνίαν καὶ οἱ μᾶλλον ἀδιάλλακτοι Πολωνοὶ ὀφείλουν νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς μεταβολάς, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τοὺς τελευταίους ὀλίγους μῆνας. Ἡ ἐκλογὴ εἶναι σκληρά, ἀλλ' ἀναπόφευκτος.

Ἐπίσης τὸ «Νιούζ Κρόνικλ» σημειώνει ὅτι ἡ Ρωσία ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ ἀσφαλιστικὰς ἐγγυήσεις ὅτι ἡ πρὸς δυσμὰς γείτων της θὰ ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ ἑξῆς πολιτικὴν φιλίας μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Ἡ Ρωσία ἐπέζησεν ἀρκετὰ εἰς τὸ παρελθὸν ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν Πολωνίας ἡ ὁποία προσέβλεπε πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμάς. Ὁ Στάλιν θέλει ὅπως ἡ Ρωσία μὴ ὑποστῇ καὶ πάλιν καταστροφάς. Δύναταί τις νὰ τὸν κατηγορήσῃ;

Ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς Μόσχας ἀνεκοίνωσεν ἀπόψε ὅτι οἱ 16 Πολωνοί, οἵτινες κατηγοροῦνται διὰ «τρομοκρατικὰς πράξεις» εἰς τὰ μετόπισθεν τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ θὰ δικασθοῦν ἐντὸς τῶν προσεχῶν ὀλίγων ἡμερῶν. Ἰδιαιτέρως ὁ στρατηγὸς Ὀκουλίτσκυ κατηγορεῖται ὅτι ὠργάνωσε τρομοκρατικὰς πράξεις καὶ «διέταξε παρανόμους πομποὺς ἀσυρμάτου εἰς τὰ νῶτα τῶν σοβιετικῶν στρατευμάτων ἐν Πολωνίᾳ».

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΖΩΗ

«ΠΕΡΣΕΣ»-«ΜΑΚΡΥΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ»

(Τραγωδία τοῦ Αἰσχύλου.—3 πράξεις τοῦ Ἀρμπούζωφ)

ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Σπεύδω νὰ δώσω τὶς ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴ χθεσινὴ διδασκαλία τῶν «Περσῶν» στὸ Ὠδεῖο Ἡρώδη τοῦ Ἀττικοῦ, γιὰ νὰ βρεθῶ ἀμέσως πλάι σ' ἕνα γνήσιο πνευματικὸ ἄνθρωπο, ποὺ πέρασε ἀπὸ μεγάλη δοκιμασία, καὶ νὰ τιμήσω τὸ μόχθο του. Γιατὶ ἡ χθεσινὴ διδασκαλία τῆς ἐπινίκειας τραγωδίας ἦταν ἐξαντλητικὴ δοκιμασία γιὰ τὸν κ. Λίνο Καρζῆ, ποὺ δὲν περιορίστηκε πιὰ στὸ ρόλο τοῦ ἐμπνευστῆ καὶ τοῦ σκηνοθέτη, ἀλλὰ ἔγινε καὶ ὁ μεταφραστὴς καὶ ὁ κορυφαῖος τοῦ χοροῦ. Τὰ προβλήματα ποὺ θέλει νὰ λύσῃ μὲ τὸν θυμελικό του θίασο (χορός, μέλος, μάσκες, κόθορνοι κλπ.) δὲν μποροῦν νὰ συζητηθοῦν αὐτὴ τὴ στιγμή. Περιορίζομαι, λοιπόν, νὰ σημειώσω ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν «Περσῶν» θέλησε νὰ τὴν ἐπιστηρίξῃ σὲ μιὰν αὐστηρὴ λιτότητα, ποὺ ἀποκρούει κάθε παραγέμισμα, καὶ πρὸ πάντων σ' ἕνα χορό, ποὺ δὲν εἶναι τὸ μεγάλο πλῆθος καὶ ποὺ προσπαθεῖ νὰ κρατήσῃ ἐπάνω ἀπὸ τὸ μέλος τὸν ποιητικὸ λόγο. Κ' ἐνῷ τὰ ἁπλὰ αὐτὰ μέσα ὡς πρόθεση, ὡς μέθοδος, ὡς τρόπος ἀναβιώσεως τῆς ἀρχαίας τραγωδίας, κερδίζουν ἀμέσως τὴν ἐπιδοκιμασία, ἡ χρησιμοποίησή τους, ἡ ἐφαρμογή τους, τοὐλάχιστον μὲ τὶς δυνάμεις ποὺ ἔχει ὁ θυμελικὸς θίασος, δὲν ἱκανοποιοῦσε ὡς τὸ τέλος, δὲν ἔδινε ἕνα ὁλοκληρωμένο αἰσθητικὸ ἀποτέλεσμα. Πειραματίζεται ἀκόμα ὁ κ. Καρζῆς ἀπάνω σὲ καλὴ βάση. Καὶ στὸ πείραμα αὐτὸ ἔρριξε χτὲς καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του καὶ τὶς λογοτεχνικές του ἱκανότητες. Ὡς κορυφαῖος ἐπέδειξε θερμὴ φωνή, καλὴ ἄρθρωση, σωστὴ ἀπαγγελία, ποὺ θὰ ἔκανε ἀκόμα πιὸ καλὴ ἐντύπωση ἂν δὲν συνοδεύονταν ἀπὸ μερικὲς περιττὲς κινήσεις. Ὡς μεταφραστὴς δὲν μπορεῖ νὰ κριθῇ, γιατὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ ἔδωσε δὲν ἔγινε· δὲν ἀκούστηκε ὁλόκληρος ὁ λόγος, εἴτε τὸν ἐπρόφεραν τὰ χείλη τῶν πρωταγωνιστῶν, εἴτε τὸν ἔλεγε ὁμαδικὰ ὁ χορός. Ὡστόσο, ἡ διδασκαλία τῶν «Περσῶν», μολονότι μένει πάντα στὰ πλαίσια τῆς φωτισμένης προθέσεως, εἶναι μιὰ ἐργασία ποὺ πρέπει νὰ τὴν προσέξουμε καὶ νὰ τὴν περιβάλουμε μὲ τὴ στοργή μας. Εἶναι οἱ ἐνθουσιασμοὶ καὶ οἱ θυσίες ἑνὸς ἀξίου πνευματικοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ κ. Γ. Μπούρλος, ὡς Ἄγγελος ἦταν καλὸς παραστάτης τοῦ κ. Καρζῆ. Καὶ ἡ δ. Μ. Χριστοπούλου, ὡς Ἄτοσσα, ἔκαμε μιὰν ἀξιοσημείωτη ἐμφάνιση.

Προχτὲς τὸ βράδυ ἐπῆγα στὸ «Λυρικὸν» μὲ ἐπιστρατευμένη ὁλόκληρη τὴν ἐξ κριτικότητά μου, — ἀλλοίμονο σὲ ὅποιον δὲν ἀνοίγει ὅλα τὰ παράθυρα τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου γιὰ ν' ἀκούσῃ ὅσο γίνεται πιὸ πολλὲς καὶ πιὸ ἀνόμοιες φωνές, πρὸ πάντων αὐτὴ τὴν ἐποχὴ τῶν μεγάλων ζυμώσεων καὶ τῶν ριζικῶν ἀνατάσεων, — γρήγορα ὅμως κατάλαβα ὅτι ἡ προετοιμασία μου ἦταν ἐντελῶς περιττή. Ὁ «Μακρυνὸς δρόμος» δὲν εἶναι ἕνας δρόμος μετ' ἐμποδίων, οὔτε μιὰ σειρὰ ἀπὸ αἰνίγματα. Ἡ τεχνική του ἁπλή, ὁμαλή, γνώριμη, καθόλου προσωπευμένη, καθυστερημένη ἴσως ἂν συγκριθῇ μὲ τὰ παιγνίδια, τὰ ἀπρόοπτα καὶ τὶς ἀπλευστεύσεις τοῦ ἀμερικάνικου θεάτρου, καὶ ὁ κόσμος του «ἀτρός, μονοκόμματος, ἐχθρὸς τοῦ μυστηρίου, τῶν ἐπανασεμένων τῶν ἐλιγμῶν, τῶν προσπαθειῶν. Ἡ παλαιὰ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας ἀπάνω στὸ μόχθο της γιὰ τὴ συγκρότηση μιᾶς δυνατῆς καὶ ἀπρόσβλητης πατρίδας καὶ μέσα στὸν ἰδεολογικὸ τῆς φανατισμό. Μηχανικοὶ ἐργάτες, μιὰ σύζυγος — τὸ ἔργο ποὺ πρέπει νὰ προσέξουν στὸ κοινωνικὸ σύνολο, — πολλὴ δουλειά, συχνὲς θυσίες, λιτὴ καὶ πειθαρχημένη ζωή, ποὺ δὲν ἀνέχεται ἀδυναμίες καὶ τὰ δίνει ὅλα σὲ μιὰ μεγάλη ὀργανωτικὴ καὶ ἐποικοδομητικὴ δύναμη. Καὶ ἡ προπαγανδιστικὴ διάθεση, ποὺ δὲν ἀποσιωπᾶται, — μᾶς ἔχουν προειδοποιήσει: ὁ «Μακρυνὸς δρόμος» εἶναι ἔργο σοβιετικοῦ συγγραφέως, — ἀλλὰ καὶ περιμένει προσωπικὰ ἰδέας καὶ διακριτικά, ἔρχεται ἡ στιγμὴ ποὺ μπορεῖ νὰ τοποθετήσῃ, χωρὶς νὰ συναντήσῃ τὴν ἄμεση ἀντίδραση, τὸ συμπέρασμά της. Ἡ μεγάλη, ἡ θαυμαστὴ αὐτὴ δύναμη εἶναι ἡ νέα, ἡ σημερινὴ Ρωσία ποὺ ἀναδεικνύει ἀθλητὲς καὶ ἥρωας καὶ τοὺς κάνει ἥρωες, — τοὺς «οἰκοδόμους» τῆς ἐργατικῆς ὁμάδος τοῦ «Μακρυνοῦ δρόμου», ποὺ, πρὶν πειθαρχήσουν στὴ σκληρὴ ἐκβοήθηση, εἶχαν πολλὰ ἐλαττώματα καὶ ἦσαν ἄχρηστες μονάδες.

Κάθε ἔργο τέχνης, ἂν ἔχῃ τὰ στοιχεῖα τῆς γνησιότητος, εἶναι πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἕνα ντοκουμέντο. Δίνει ἀκριβεῖς πληροφορίες γιὰ τὴν ἐποχή του. Ἀλλὰ οἱ πληροφορίες τοῦ Ἀρμπούζωφ τοῦ συγγραφέα τοῦ «Μακρυνοῦ δρόμου», εἶναι ἐντελῶς ἀκριβεῖς; Δὲν κάνω πολιτική. Μὰ ὑπάρχει στὶς τρεῖς πράξεις του τόση αἰσιοδοξία, τόση ἰδεολογικὴ συνέπεια, τόση ὑποταγὴ τῶν ἐνστίκτων στὴ λογική — ἀκόμα κι' ὁ ἔρωτας πειθαρχεῖ καὶ μάλιστα σὲ νέους, σὲ παιδιὰ ποὺ σπρώχνονται γρήγορα ἀπὸ τὰ εἴκοσί τους χρόνια, — ὑπάρχει τόση τελειότητα ποὺ δὲ φαίνεται νὰ ταιριάζῃ μὲ τὴ ζωή, μὲ τὴν κρυφὴ ἢ τὴ φανερὴ ἀναρχία της. Καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι στὶς δύο τελευταῖες εἰκόνες κάνει τὴν ἐμφάνισή του κι' ὁ ἔρωτας. Ἀλλ' ἀφοῦ τελειώσει τὸ ἔργο, ἀφοῦ ἀκούστηκε ὁλόκληρος ὁ ὕμνος γιὰ τὸν νέο ἄνθρωπο καὶ γιὰ τὴν πίστη ποὺ τὸν διαμορφώνει, αὐτὲς οἱ ἀπόλυτες καταστάσεις μοῦ προκαλοῦν πάντα τὴ δυσπιστία. Κ' ἐπειδὴ ὁ «Μακρυνὸς δρόμος» δὲν εἶναι ἔργο ὑποδειγματικῆς τέχνης, δηλαδὴ δὲν εἶναι ὁ ποιητικὸς λόγος ποὺ πείθει ὅτι ζῇ ἐπιτυθήποτε μέσα στὴν ἀνομοιόμορφη ἀλήθεια, ἀσφαλῶς βρίσκεται σὲ κάποια ἀπόσταση ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς του.

Ὡστόσο φέρνει, ἔστω καὶ ἀλλοιωμένη κάπως, τὴ ζωὴ ἑνὸς ἄλλου κόσμου. Κι ἡ φωνὴ αὐτὴ προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατοῦ, ἀκόμα καὶ στὶς πιὸ χαλαρὲς σημεῖα τοῦ ἔργου. Εἶναι φωνὴ ζεστή, γεμάτη αἰσιοδοξία, εἶναι μιὰ πίστη καὶ μιὰ ἐλπίδα. Μέσα της μέσα σ' αὐτὴ τὴ φλόγα δὲν προσπαθοῦν νὰ ψηθοῦν καὶ νὰ πάρουν στερεὰ τὰ καλούπια τῆς νέας ζωῆς, ὅπως διαμορφώθηκε σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ δοκιμασμένους λαοὺς τοῦ κόσμου. Ἡ τέχνη — ὁ Ἀρμπούζωφ τοὐλάχιστον — πειραματίζεται ἀκόμα ἀπάνω σὲ μιὰ ριζικὴ μεταβολή. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ πείραμα ἔδειξε μὲ ὡραῖο ἐνθουσιασμὸ τὶς δυνάμεις του ἕνα πολὺ ἀξιόλογο συγκρότημα νέων ἠθοποιῶν. Οἱ νεώτεροι ἀπὸ τοὺς «Ἑνωμένους Καλλιτέχνες» (οἱ κ. κ. Τ. Βανδῆς, Α. Δαμιανός, Η. Βασταρδῆς καὶ οἱ δίδες Α. Παπαθανασίου, Α. Παΐζη κ.α. Α. Ἐμμανουήλ) «ἐνέθηκαν ἀπὸ βαθειὰ ἀγάπη στὸ ἔργο τοῦ ἔδωσαν ζωηρὰ χρώματα, τὸ γέμισαν ὅπου ἦταν κάπως ἰσχνό, ἔκαμαν ἀκόμα πιὸ δυνατὴ τὴ φλόγα του. Καὶ πειθαρχοῦντας στὸ σκηνοθέτη τους, στὸν κ. Γ. Σεβαστίκογλου, δὲν ἀποχωρίστηκαν οὔτε μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὴν ἁπλότητα καὶ τὴ λιτότητα ποὺ χαρακτηρίζει τοὺς ἀνθρώπους τοῦ «Μακρυνοῦ δρόμου». Μιὰ ἐμφάνιση ποὺ ἀνέδειξε νέα στοιχεῖα γιὰ τὸ θέατρό μας.

Στὴν προσπάθειά τους βοήθησε τοὺς νέους τῶν «Ἑνωμένων Καλλιτεχνῶν» καὶ ἡ κ. Α. Σαραντίδη μὲ τὴ μετάφραση τοῦ «Μακρυνοῦ δρόμου», ποὺ ἔδινε ὅλο τὸν τὸ χλιαρὸ τοῦ κειμένου.

ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΕΣΣΑΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1944

Ἕνα στασιαστικὸν κίνημα εἰς τὴν Μ. Ἀνατολήν, ποὺ ἀνεστάτωσε τὴν Ἑλλάδα

27

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τὴν παραμονὴν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς, ἡ διοίκησις τῆς Ταξιαρχίας πληροφορεῖται ὅτι ὅταν περνοῦσαν αἱ μονάδες ἀπὸ τὸ Κάιρον, εἶχον διανεμηθῆ προκηρύξεις εἰς τοὺς ἄνδρας, ποὺ τοὺς ἀνεκοίνωναν τὸν σχηματισμὸν τῆς ΠΕΕΑ. Εἰς τὰς 26 Μαρτίου διανέμονται παρόμοιαι προκηρύξεις ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου. Ὁ ταξίαρχος καλεῖ εἰς σύσκεψιν τοὺς διοικητὰς τῶν μονάδων καὶ ἀποφασίζεται ἡ σύλληψις τῶν διανεμόντων τὰς προκηρύξεις καὶ ἡ ἀπομάκρυνσίς των ἐκ τῆς ταξιαρχίας, ἡ διαρκὴς ἐπαγρύπνησις τῶν διοικητῶν ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν των καὶ ὁ κατάλληλος χειρισμὸς τοῦ ζητήματος ὑφ' ἑκάστου τῶν διοικητῶν καὶ κατὰ τὴν νοοτροπίαν τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀνδρῶν.

Ὁ λοχίας Κωνσταντινίδης, συλληφθεὶς διανέμων προκηρύξεις, ἐτιμωρήθη διὰ 30ημέρου φυλακίσεως καὶ ἀπεμακρύνθη ἀμέσως τῆς Ταξιαρχίας.

Τὸ μεσημέρι τῆς 29 Μαρτίου φθάνει εἰς τὴν Ταξιαρχίαν ὁ ἀνχγὸς Πέτρος, ταγματάρχης τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, γνωστὸς ἤδη τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν [illegible], συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ Π. Γραφείου τῆς Ταξιαρχίας ταγματάρχην κ. Κοκκιδήμον καὶ ἔφυγε τὸ βράδυ εὐχαριστημένος ἀπὸ ὅ,τι εἶδε.

Τὴν ἑπομένην ἐπισκέπτονται τὴν Ταξιαρχίαν ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὑπαρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Σ. συνταγματάρχαι κ. κ. Λιώσης καὶ Λάϊος καὶ ὁ Γεν. Δ/τὴς τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν συνταγματάρχης κ. Παπαδάκης. Παραμένουν ἐπὶ 2ωρον, ἐκφράζονται ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς Ταξιαρχίας, δὲν κάνουν καμμίαν παρατήρησιν, οὔτε ἐκφράζουν κανένα φόβον. Καὶ ὅμως ὁ κ. Λιώσης μετὰ τὸ κίνημα εἶπεν εἰς τὸν συνταγματάρχην κ. Κατσώταν ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἤξεραν ὅτι θὰ γίνῃ κίνημα εἰς τὴν Ταξιαρχίαν καὶ ὅτι τὸν εἶχαν προειδοποιήσει. Διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ὁ Ταξίαρχος κ. Παπὰς ὑπέβαλε μήνυσιν, ποὺ φαίνεται, ὅτι ἐρρίφθη εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.

Τὸ ὑπόμνημα τῆς 13μελοῦς καὶ τὸ διάβημα εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως πληροφορεῖται ἡ διοίκησις τῆς Ταξιαρχίας τὴν 1ην Ἀπριλίου ἀπὸ τὸν προσωπάρχην τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἀντισυνταγματάρχην κ. Παπανανίου καὶ τὸν ταγματάρχην Πατσινέλον, ὁ ὁποῖος ἔφερεν καὶ ἀντίτυπα τῆς ραδιοφωνικῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, διὰ νὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς Ταξιαρχίας. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἡ Ταξιαρχία παύει νὰ πληροφορεῖται τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸ Κάιρον. Τηλεγραφικὴ διαταγή, τὸ ἀπόγευμα τῆς 3 Ἀπριλίου, τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν φέρει εἰς γνῶσιν